

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΒΗΝΟΥΝ ΤΕΧΝΗ ΔΟΞΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΜΑ Η ΦΥΣΗ ΜΕΝΕΙ ΩΡΑΙΑ.....

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Β ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ - ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑ 2022

Περίληψη του έργου κείμενο που συνοδεύει την πτυχιακή.

Σβήνουν Τέχνη, Δόξα, Λευτεριά, μα η Φύση μένει ωραία... λόρδος Βύρων

Την εποχή του ρομαντισμού όπου διατύπωσε τη φράση αυτή ο λόρδος Βύρων, ο ηρωισμός στη μάχη είχε ως ύψιστη ανταμοιβή τη Δόξα και επιδιωκόμενο στόχο τη Λευτεριά. Οι καταστροφές που επιφέρει ο πόλεμος στη φύση και στο περιβάλλον, δεν υπήρχε καν ως σενάριο φαντασίας στη συλλογική συνείδηση της κοινωνίας, ωστόσο στις μέρες μας, η κλιματική και ενεργειακή κρίση, αποτελέσματα της μόλυνσης του περιβάλλοντος, δεν αφήνουν πλέον κανένα περιθώριο αναβολής της αντιμετώπισης τους. Στο έργο "Αστροναύτης που κατεβαίνει τη σκάλα" επισημαίνεται το τέλμα αυτό της οικολογικής καταστροφής, που οδηγεί όλο και πιο σταθερά την εναπόθεση των ελπίδων της ανθρωπότητας στην ανάπτυξη της δορυφορικής τεχνολογίας και σε προσδοκώμενες νέες επιστημονικές ακόμη και διαστημικές ανακαλύψεις. Το αιθέριο γυμνό του Marcel Duchamp, που κατεβαίνει αγέρωχα τα σκαλοπάτια, αντικαθίσταται εδώ από την βαριά πατημασιά (στη σελήνη;), της αρβύλας μιας Καραγκιοζόμορφης φιγούρας ενός στρατιώτη, που αφηφώντας την έλλειψη βαρύτητας, πολλαπλασιάζει τα μέλη του, προσαρτίζοντας επιπρόσθετο βάρος (της ύπαρξης του;) στην καμπούρα του. Το χέρι επεκτείνεται, κι εκείνο παραπέμποντας στο σπαστό χέρι του καραγκιοζή, σε μια προσπάθεια εναπόθεσης ενός στεφανιού, που παραμένει μετέωρο στο διάστημα, καθώς ο άγνωστος ήρωας για τον οποίον προοριζόταν φαίνεται να λησμονήθηκε στην πορεία του διηνεκούς ταξιδιού. Εντούτοις τα χέρια στις φιγούρες της ανθρωποκεντρικής αφήγησης των έργων μου παρουσιάζονται ατροφικά και αδύναμα και οι μορφές μοιάζουν εγκλωβισμένες στις αλληγορίες της καθημερινότητας που δημιουργώ. Αδυνατούν τα χέρια να αγγίξουν τις ουσιαστικές έννοιες και αξίες της ζωής, να βιώσουν πρωτογενείς απολαύσεις και τη ψυχαγωγία της φύσης. Στη γλυπτική σύνθεση "Μην μ' αγγίζεις", χαρακτηριστικό έργο αυτής της ενότητας, τα χέρια παρουσιάζονται αφοπλισμένα, αφού και το άγγιγμα ακόμη, είχε ενοχοποιηθεί στην περίοδο της καραντίνας. Αντίθετα, το πόδι παρουσιάζεται ακμαίο

να πατά αποφασιστικά, πλην όμως όχι τη φύση αλλά ένα τεχνητό χορτάρι έγκλειστου κήπου.

Στην τεχνητή φύση, αλλά και τις κατευθύνσεις εφ' όλης της ύλης που παρέχονται από τους οικιακούς μας τηλεοπτικούς, άλλο ένα καθοριστικό γνώρισμα της έγκλειστης περιόδου της πανδημίας, αλλά και του εσωτερικού εγκλεισμού που επιφέρει η σύγχρονη καθημερινότητα, αναφέρεται και το έργο "Rotating landscape window " (περιστρεφόμενο παράθυρο τοπίου), αντικατοπτρίζοντας την ολοένα αυξανόμενη δύναμη επιβολής που απόκτησε η τηλεόραση, ιδιαίτερα την περίοδο των περιοριστικών μέτρων, αποτελώντας κυριολεκτικά τη μόνη διασύνδεση μας με το ευρύτερο εξωτερικό περιβάλλον. Επέλεξα να χρησιμοποιήσω μια συσκευή με τη χαρακτηριστική εξωτερική μορφή μιας εποχής, όπου η τηλεόραση αποτελούσε ακόμη πολυτέλεια, ιδιαίτερα στις επαρχίες και στα χωριά κατέχοντας μια ξεχωριστή θέση στον τεχνολογικό εξοπλισμό του νοικοκυριού.

Σχολιάζοντας την ελευθερία αυτή της φύσης στην ύπαιθρο, αλλά και την αλλοτρίωση του τρόπου ζωής ακόμη και στα χωριά, το έργο "Ψαρεύοντας φυτά από ενυδρείο" έχει αναφορές στις προσωπικές μου παιδικές μνήμες και στο ψάρεμα με τον παππού μου στην Άρτα. Ωστόσο η περιβαλλοντική μόλυνση, η κλιματική κρίση και τα καθημερινά πλέον

προβλήματα που επέφεραν οι καταχρηστικές ανθρώπινες παρεμβάσεις, απέτρεψαν μια νατουραλιστική απόδοση της νοσταλγικής αυτής εμπειρίας. Όπως και στο έργο "Ανακατευθυνόμενος τροχονόμος", η ανατροπή της μορφολογικής διάταξης, μαρτυρεί και πάλι τις μεταφυσικές ανησυχίες και μια εσωτερική διατάραξη που αντικρούει το εγχείρημα μιας ορθολογικής αναπαράστασης της εικόνας του παππού μου, όπως την είχα πάντοτε στη μνήμη μου, με την επαγγελματική του στολή ως τροχονόμου στη μικρή ειδυλλιακή τότε πόλη της Άρτας.

Προσεγγίζοντας πτυχές της καθημερινότητας, οι ολοένα αυξανόμενες τεχνολογικές αλλαγές επικαλούνταν την πρόοδο και τη βελτίωση της καθημερινής ζωής. Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου, η υποκειμενική αυτή πεποίθηση τέθηκε υπό αμφισβήτηση, ειδικότερα

μετά την πρώτη περίοδο του μοντερνισμού και της βιομηχανικής επανάστασης, καθώς τα βιομηχανοποιημένα προϊόντα και οι τεχνολογικές και επιστημονικές επινοήσεις, κατέστησαν καθοριστικής σημασίας για τον τρόπο ζωής, παροπλίζοντας όλο και περισσότερο την ατομική πρωτοβουλία.

Στις ανέμελες παιδικές μνήμες στην Άρτα παραπέμπει και το έργο “Κρήνη-Ουρητήριο συνομιλιών” και ειδικότερα στις γοητευτικές διηγήσεις του παππού μου στη βάρκα κατά τη διάρκεια του ψαρέματος. Εδώ, ακόμη μία αναφορά σε θεμελιακό έργο του Marcel Duchamp αποτελεί την αφετηρία για ένα πικρό σχόλιο στις προσφυγικές ροές και το απεγνωσμένο θαλάσσιο ταξίδι των προσφυγών για την ανεύρεση ενός ασφαλέστερου καταφυγίου. Στο έργο επιχειρείται και ένα σαρκαστικό σχόλιο για το σύγχρονο φαινόμενο της έλλειψης διαλόγου και επικοινωνίας. Την φυσική παρουσία αντικατέστησαν τα κινητά, τα οποία συχνά παρεμβάλλονται, ακόμη και όταν δύο φίλοι συναντώνται δια ζώσης για να τα πουν. Ο υπαινιγμός του έργου, ότι ένας από τους χώρους που παρέμειναν, όπου μπορεί να αναπτυχθεί ένας στοιχειώδης διάλογος, έστω στον ελάχιστο χρόνο διάρκειας μιας ούρησης, αποτελεί και μια ευθεία αναφορά στον μακιαβελικό, πλην όμως ευθύβολο λόγο του Duchamp.

Λίστα με τα έργα

ΚΡΗΝΗ ΟΥΡΗΤΗΡΙΟ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΥΛΙΚΑ ΓΥΨΟΣ ΣΗΔΕΡΩ

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 140X180

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

LAND SCAPE WINDOW

ΥΛΙΚΑ ΣΙΔΕΡΟ ΞΥΛΟ READYMADE ΣΤΙΧΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 190X80

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΗΝ ΜΑΓΓΙΖΕΙΣ

ΥΛΙΚΑ ΤΣΙΜΕΝΤΟ ΣΙΔΕΡΟ ΞΥΛΟ READYMADE ΣΤΙΧΕΙΑ

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 100X120

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ

ΥΛΙΚΑ ΓΥΨΟΣ ΣΙΔΕΡΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟ

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022-12-12 ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 170X150

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΨΑΡΕΥΟΝΤΑΣ ΦΥΤΑ ΑΠΟ ΕΝΥΔΡΕΙΟ

ΥΛΙΚΑ ΣΙΔΕΡΟ ΤΣΑΜΙ ΡΙΤΙΝΗ ΓΥΨΟΣ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 200Χ160

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΒΑΙΝΗ ΤΗ ΣΚΑΛΑ

ΥΛΙΚΑ ΓΥΨΟΣ ΣΙΔΕΡΟ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 210X50

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΗΣ ΠΑΠΑΙΟΑΝΝΟΥ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗ

ΣΙΔΕΡΟ ΟΡΕΙΧΑΛΚΟΣ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 90X30

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΗ ΜΕ ΔΕΡΠΑΝΙ

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ 230Χ30

ΥΛΙΚΟ ΣΙΔΕΡΟ ΤΣΙΜΕΝΤΟ

ΕΤΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 2022

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ενδεικτικές φωτογραφίες

Πτυχιακή Εργασία Γεώργιος Τριανταφυλλόπουλος
*Σβήνουν Τέχνη, Δόξα, Λευτεριά, για η Φύση μένει υφραία...
Λόρεος Βίρμιν*

Την εποχή του ρομαντισμού όπου διατύπωσε τη φράση αυτή ο Λόρεος Βίρμιν, ο πρωϊσμός στη μάχη είχε ως ύψιστη ανταμοιβή τη Δόξα και επιδιωκόμενο στόχο τη Λευτεριά. Οι καταστροφές που επιφέρει ο πόλεμος στη φύση και στο περιβάλλον, δεν υπήρχαν καν ως σενάριο φαντασίας στη συλλογική συνείδηση της κοινωνίας, ωστόσο στις μέρες μας, η κλιματική και ενεργειακή κρίση, αποτελέσματα της μόνιμης του περιβάλλοντος, δεν αφήνουν πλέον κανένα περιθώριο αναβολής της αντιμετώπισής τους.

Στο έργο **"Απρονιάχτης που κατεβαίνει τη σκάλα"** (εκ. δεξιά) επισμαίεται το θέμα αυτό της οικολογικής καταστροφής, που οδηγεί όλο και πιο σταθερά την αναπόθεση των ελλείδων της ανθρωπότητας στην ανάπτυξη της δορυφορικής τεχνολογίας και σε προαρκούμενες νέες επιστημονικές ακόμη και διαστημικές ανακαλύψεις. Το αθίβρο γινικό του Marcel Duchamp, που κατεβαίνει σιγίρυχα τα σκαλοπάτια, αντικαθίσταται εδώ από την βαριά παμπασιά (στη σελήνη), της αρβύλλας μιας Καραγκιόζομορφης φηγοώρας ενός στρατιώτη, που σφιγμένος την έλλειψη βαρύτητας, πολλαπλασιάζει τα μέλη του, προσαρμίζοντας επιπρόσθετο βάρος (της ύπαρξής του) στην κομπούρα του. Το χέρι επεκτείνεται, κι εκείνο παραπέμποντας στο σπαστό χέρι του Καραγκιόζι, σε μια προσπάθεια αναπόθεσης ενός στεφανίου, που παραμένει μετέωρο στο διάστημα, καθώς ο άγνωστος ήρωας για τον οποίον προορίζεται φαίνεται να ληρωμήθηκε στην πορεία του διηκεκούς ταξιδιού. Εντούτοις τα χέρια στις φηγοώρες της ανθρωποκεντρικής αφήγησής των έργων μου, παρουσιάζονται απροκαί και αδύναμα και οι μορφές μοιάζουν εγκλωβισμένες στις αλληγορίες της καθημερινότητας που δημιουργώ. Αδυνατούν τα χέρια να αγρίουν τις ουσιαστικές έννοιες και αξίες της ζωής, να βιώσουν πρωτογενείς απολαύσεις και τη ψυχαγωγία της φύσης.

Στη γλυπτική σύνθεση **"Μην μ' αγριέξω"** (εκ. αριστερά), χαρακτηριστικό έργο αυτής της ενόησης, τα χέρια παρουσιάζονται αρραβιασμένα, αφού και το άγνωστο ακόμα, έχει ενσωματωθεί στην περίοδο της καραντίνας. Αντίθετα, το πόδι παρουσιάζεται ακόμα να πατά σποραδικά, πλην όμως όχι τη φύση αλλά ένα τεχνητό χορτάρι εγκλειστού κήπου.

Στην τεχνητή φύση, αλλά και τις κατευθύνσεις εφ' όλης της ύλης που παράγονται από τους οικιακούς μας τηλεοπτικούς, αλλά ένα καθοριστικό γνώρισμα της εγκλειστικής περιόδου της πανδημίας, αλλά και του εσωτερικού εγκλεισμού που επιφέρει η σύγχρονη καθημερινότητα, αναφέρεται και το έργο **"Rotating landscape window"** (περιστρεφόμενο παράθυρο τοπίου) (εκ. αριστερά), επιπαραπρίονας την αόρατα αυξανόμενη δύναμη επιβολής που απόκτησε η τηλεόραση, ιδιαίτερα την περίοδο των περισσότερων μέτρων, αποτελώντας κυριολεκτικά τη μόνη διασύνδεση μας με το ευρύτερο εξωτερικό περιβάλλον. Επέλεξα να χρησιμοποιήσω μια συσκευή με τη χαρακτηριστική εξωτερική μορφή μιας επαχής, όπου η τηλεόραση αποτελούσε ακόμη πολυτέλεια, ιδιαίτερα στις επαρχίες και στα χωριά κατέγοντας μια ξεχωριστή θέση στον τεχνολογικό εξοπλισμό του νοικοκυριού.

Σχολιάζοντας την ελευθερία αυτή της φύσης στην ύπαιθρο, αλλά και την αλλοτρίωση του τρόπου ζωής ακόμη και στα χωριά, το έργο **"Φαρέωντας φωτά από αναβάρα"** (εκ. δεξιά) έχει αναφοράς στις προσωπικές μου παιδικές μνήμες και στο φέριμα με τον παππού μου στην Άρτα. Δυστόσο η περιβαλλοντική μόνιμη, η κλιματική κρίση και τα καθημερινά πλέον προβλήματα, που επέφεραν οι καταστροφικές ανθρώπινες παρεμβάσεις, απερίμενα μια νατουραλιστική απόδοση της νοσταλγικής αυτής εμπειρίας.

Όπως και στο έργο **"Ανα-κατευθυνόμενος τροχονόμος"** (εκ. αριστερά), η ανάρτη της μορφολογικής διάταξης, μορφύει και πάλι τις μεταφορικές αντιστοιχίες και μια εσωτερική διαταραχή που αντικρούει το εγχείρημα μιας ορθολογικής αναπαράστασης της εικόνας του παππού μου, όπως την είχα πάντοτε στη μνήμη μου, με την επαγγελματική του σπουδή ως τροχονόμος στη μικρή εθιλλοκική τότε πόλη της Άρτας. Προσαρμίζοντας πτυχές της καθημερινότητας, οι οικείνα αυθόρμητες τεχνολογικές αλληλές σπακαλούνται την πρόοδο και τη βελτίωση της καθημερινής ζωής. Δυστόσο, με την πάροδο του χρόνου, η υποκειμενική αυτή πεποιθήση τέθηκε υπό αμφισβήτηση, ειδικότερα μετά την πρώτη περίοδο του μοντερνισμού και της βιομηχανικής επανάστασης, καθώς τα βιομηχανοποιημένα προϊόντα και οι τεχνολογικές και επιστημονικές ενοήσεις, κατέστησαν καθοριστικής σημασίας για τον τρόπο ζωής, πορτάλλοντας όλο και περισσότερο την ατομική πρωτοβουλία.

Στις ανέμελες παιδικές μνήμες στην Άρτα παραπέμπει και το έργο **"Κρήνη-Ουαρήτρο ανακαμάν"** (εκ. δεξιά) και ειδικότερα στις νοσητικές διηγήσεις του παππού μου στη βάρκα κατά τη διάρκεια του ψαρέματος. Εδώ ακόμη μία αναφορά σε θεμελιώδη έργα του Marcel Duchamp αποτελεί την αφορμή για ένα μικρό σχόλιο στις προσωπικές ροές και το απεγνωσμένο θαλάσσιο ταξίδι των προσφυγών για την ανεύρεση ενός ασφαλέστερου καταφυγίου.

Στο έργο επιχειρείται και ένα σαρκαστικό σχόλιο για το σύγχρονο φαινόμενο της έλλειψης διάλογου και επικοινωνίας. Την φυσική παρουσία αντικατέστησαν τα κινήτα, τα οποία συχνά παρεμβάλλονται, ακόμη και όταν δύο φίλοι συναντώνται δια ζωής για να τα πουν. Ο υπαινιγμός του έργου, ότι ένας από τους χώρους που παρέμειναν, όπου μπορεί να αναπτυχθεί ένας στοιχειώδης διάλογος, έστω στον ελάχιστο χρόνο διάρκειας μιας ούρησης, αποτελεί και μια ευθεία αναφορά στον μακαβρικό, πλην όμως ευθύβολο λόγο του Duchamp.

συνοπτικό βιογραφικό

Τριανταφυλλόπουλος Γιώργος γεννήθηκε στην Αθήνα έτος 1997 το 2018 ήρθε στην σχολή ασκτ ανωτάτη σχολή καλών τεχνών Αθήνας με μεταγραφή και εντάχθηκε στο β εργαστήριο

γλυπτικής με καθηγητή τον Νίκο Χαραλαμπίδη ενώ παράλληλα παρακολούθησε τρία χρόνια το εργαστήριο ψυχοτεχνίας και χαλκοχτυτικής με καθηγητή τον Μάρκο Γεωργιάκη.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα έργα του έχουν εκτεθεί σε ομαδικές εκθέσεις.

ΜΕΤΑΡΗΘ ΑΘΗΝΑΣ PROJECT SPACE ODDITY 14 JUNE 2022

ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΟΥ ΔΑΣΟΥΣ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΕΧΝΗΣ ΠΕΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΝ 22 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 2022